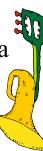

"PLÁTĚK" FOLKOVÍ PRÁZNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2015

After Midnight

Obsah předchozího dílu seriálu Tenkrát na Folkovkách: Ve 13,30 vyjel z Florence Robert Redford, aby osobně hledal nové lokace. Vyjel na koni v kostýmu z filmu Elektrický jezdec. Když dorazil do Náměště, žárovíčky už z něj padaly, ale on nepovolil a ze všeho nejdřív si prohlédl okolí. Zaradoval se: v údolí Oslavy a Chvojnice natočí dvojku Butche Cassidyho a Sundance Kida, na letišti pokračování Velkého Waldo Peppera a ve staré tkalcovně čtvrtý, pátý a šestý den Kondora. Iva Bittová a Jitka Šuranská zrušily smlouvy na Klarinetu a podepsaly Robertovi na Velkého i malého Gatsbyho.

Krátké před půl šestou v parku. Kladenský fotograf Jiří Hanke (viz výstava Stop Time na Staré radnici) je připraven v první řadě. Nastupují chlapci od nich z města: Zrní, jediný soubor na festivalu, který donutil konferenciéra k ústupu. Když po prvním přídavku publikum nepřestávalo tleskat, zkoušel ho Ďoubal chvílkou trápit, ale zároveň nenápadně pokukoval ke schůdkům, jestli se úspěšná pětice vráti. Že jsem to vzal hopem? Však kapela taky. Začala mou nejoblíbenější. „Vem nás, slunce, vem s sebou k moři...“ a pokračovala těmi, které jsem si přál, aby zahrála. Včetně titulní z poslední desky Následuj kojota. Když jsem to cédéčko poprvé otevřel a na vnitřním obalu našel citát z Garyho Snydera („Jsem starý kojot. Jsem tisíc let starý, starší než Marian Varga. Vím, co se stalo po předtím a co před potom.“), měl jsem jasno. Mám rád Snydera, kojoty (v indiánské mytologii mají podobné postavení jako vlk v ruském seriálu Nu, podoždi) a Zrní. A to jsem tomu, když skupinu objevila a propagovala Radúza, moc nevěřil. Jenže já jsem nevěřil, ani když Zuzana Navarová objevila Radúzu. Hrála tehdy blues s kytarou, a kdo mohl tušit, že ji za pár let vymění za harmoniku a bude to něco úplně jiného? Dám si pozor, až někoho objeví Zrní. Půlnocní dojezdy s niněrstisty jsem

vynechával, čekal jsem, až přijdou všichni najednou. Obrázek jejich nástroje jsem měl kdysi vyštiřený z dětského časopisu, nejspíš ze Sluníčka. Nikdy mě ale nenapadlo, co se na ni dá zahrát. Výkon tří niněristů + čtyř doprovázejících muzikantů (a to se v záběru přidala Jitka Šuranská) lze nejlépe popsát ve stylu průvodního slova na obalu první desky Jablonkoni (osadní šerif Michal Němec seděl v publiku). Začínalo konstatováním, že hudba Jablonkoni je setkáním pračlověka s Georgem Friedrichem Händelem, a násleovalo řadou dalších vtipných příměrů. Nuže, hudba tří niněřů je setkáním Mahavishnu Orchestra s Romancí pro křídlovku a řadu dalších příměrů. Toho se měl dožít Hrubín! Poslední program na hlavním podiu mi připomněl rozhovor s Lasicou-Satinským otiskněný v Mladém světě v době, kdy jsem si vystříhoval obrázek s niněrou. Lasicia-Satinský v něm odpovídá také na otázky „Viete, kde leží Bamako?“ a „Viete, kde leží váš kolega?“ Že Bamako leží v Mali, nevěděl, protože nejezdí na Folkovky (my, co jezdíme, si pamatujeme na Brothers In Bamako čili Habiba Koité a Erica Bibba), a na druhou otázku odpověděl, že adresu té slečny, kde kolega touto dobou lehává, sice zná, ale neprozradí. Každopádně předvedla pětice s matoucím názvem BKO Quintet pěkný bigbítok. (Kdo má tušit, že BKO je v Bamako označení pro letiště? Ve Sluničku ani v Mladém světě o tom nic nebylo.) A přídavky skončily stejně jako u předchozích koncertů: k Zrní se přidal Ďoubal, k niněristům Šuranská, k letištěm zaměstnancům Piers Faccini, jehož samostatné vystoupení na Folkovkách teprve čeká. Třeba se při něm dočká i Bába, který vrčel, že letos kromě Němců žádný folk nebyl. Řekli jsme mu, že si má zajet na osadu nebo do údolí. Jestli se tam potká s filmovým štábem, bude mu svěřena role Joe Le Forse, muže v bílém širáku. Zda se tak opravdu stalo, dozvítě se v zítřejším Plátku.

Milan Zeibert, 2:07, vylepšeno (snad) 10:37

FOLKOVÍ PRÁZNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2015

"PLÁTĚK"

7

31.
července
2015

Pátek 31. 7.

**Odvaha
písničkářů**
(17.30 hodin)

nádvoří zámku

Petr Linhart

**Piers Faccini
– Between Dogs
and Wolves**
(Velká Británie, Itálie,
Francie)

Glen Hansard
(Irsko)

Noční koncert
kaple sv. Anny, 30 minut
po skončení večerního koncertu
Slavík Ovcí

Na dnešní Oranžové scéně

Stará beskydská muzyka

RukyNaDudy:

Gajdošská pohádka

Představení plné zpívání

a hraní o putování gajdoše z Beskyd (tj.

dudáka), který by se rád naučil pořádnému

řemeslu, ale stále se mu to nedáří.

Ponk

Postfolklorní brněnské cimbálové trio Ponk úspěšně nabourává vžitě představy o lidové hudbě.

Původní písňový materiál se nesnaží znehodnocovat

lacinými klišé či povrchními fúzemi, ale

při použití minimálních instrumentálních

prostředků (cimbál, kontrabas, housle,

vokály) dosahuje zajímavých zvukově

hudebních výsledků, ve

kterých se eklekticky snoubí lidová hudba

s prvky blues, rocku,

funku, R'n'B a dalších

hudebních stylů. V dubnu

letošního roku vydala

kapela debutové CD s názvem Postfolklor,

kterému se dostává velmi

vřelého přijetí posluchači i odbornou kritikou.

Michal Krystýnek – sólový zpěv, housle

Sobota 1. 8.

Odvaha různosti

(17.30 hodin)

Peter Lipa Band
(Slovensko)

„Z kořenů k world music“
– Jitka Šuranská trio
& RukyNaDudy
& East Jazz Company
& Ženský sbor z Kudlovic

Abavuki
(JAR)

Frňák vzápětí chrochtnul a z nozder mu začal vylézat had, zcela jistě jedovatý. Nemohl jsem se strachy hnout, ale, věřte mi, přiběhla odněkud kachna velikosti pštrosa, jež hada, který se ke mně blížil, sezobla jako žížalu a zase odběhla. Stál jsem bez hnutí několik hodin. Začalo hustě pršet. Blesky bily do zpěněných vln. Omdlel jsem. Teď píšu tento dopis a neodvažuji se doufat v záchrannu.
(Milan)

Můj neznámý, uzavřena na pustém ostrově uprostřed lidí, s myslí uvězněnou v lastuře samoty myslím na Malého prince na poušti. Pátrám po Tvých stopách. Nakrm moji samotu, drž mě za ruku, probud' moje smysly. Pak otevřu oči, hluboce se nadechnu. Až Tě jednou potkám, zavlním se radostí a s lehkostí ptáků vyletím nad mraky a navždy budu bouřit. Tvoje neznámá (Lenka)

Ahoj! Doufám, že si tohle přečteš, abych Ti mohla říct, že jsem se slunila ve stínu palem na mušličkové pláži a cítila se jako královna. Když jsem šla po stopách úžasnosti, objevila jsem skvělou chuť místního ovoce snoubící se s neuvěřitelnými zrakovými a čichovými vjemky. Jedovatě na mě působilo, když jsme se vraceли jak tažní ptáci z teplých krajů domů, do nepříjemného počasí a špatné nálady. Proto, až Ti bude nejhůř, zajed' si taky na prosluněnou pláž. Někde se tam potkáme.
Tak někdy, cestovatelka. (Živa)

U palmy označené bílou muší je poklad Krále přílivu. Desetkrát obejdi strom – krůčky pouze opíči! Vyšplhej do koruny a utrhni banán – levou rukou. Banán sněz bez mrknutí oka. Zahod' slupku co nejdál a znova ji vyčmuchej. Na tomto místě kopej! Potkáš-li při tom hada, pozdrav ho. Potkáš-li při tom volavku, nezdrav ji. Truhličku najdeš, až oblohu zakryjí tři obláčky. Horní bude vanilkový, prostřední čokoládový a ten spodní latte. Pokud by jejich uspořádání bylo jiné, raději odejdi a pokus opakuj ve stejnou dobu za rok. Truhlu vyzvedni nohama a dívej se při tom do oblak, protože ten blesk, co do tebe udeří, bude stát za to! (Paf)

Oranžový stan

Pro děti bude ještě zítra připravena celá řada her, soutěží a dalších aktivit v zámeckém parku v Oranžovém stanu partnera Folkových prázdnin Skupiny ČEZ. Hodinu před začátkem koncertů a v přestávkách mezi jednotlivými koncerty na hlavní scéně si zde děti budou moci vyzkoušet svoji šikovnost a zručnost a případně si i nějaký malý výrobek odnést s sebou domů, či si trochu protáhnout tělo při nejrůznějších hrách a soutěžích.

NADACE ČEZ

To potěší

Včera večer mě zastavil účastník mé loňské dílny Fotíme na stříbro, a řekl mně, že ho to natolik inspirovalo, že si pořídil prvorepublikový deskáč a fotí s ním.

Už se těším, kolik lidí si po letošní dílně koupí nové boty, aby pak tou krabici mohli fotit.

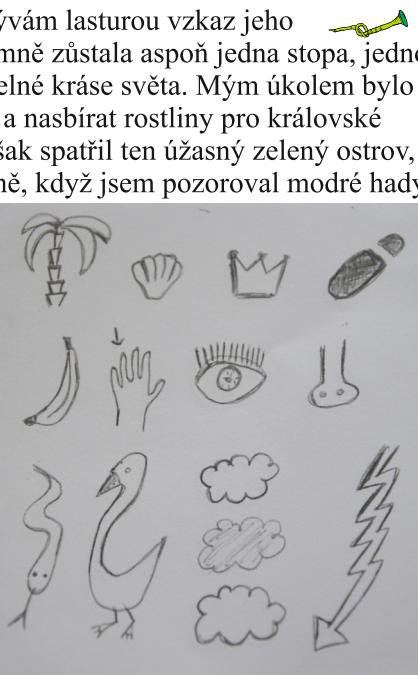
Jaša

Na palmový list vyrývám lasturou vzkaz jeho veličenstvu, aby po mně zůstala aspoň jedna stopa, jedno svědectví o neuvěřitelné kráse světa. Mým úkolem bylo dovézt banánovníky a nasbírat rostliny pro královské sbírky. Když jsem však spatřil ten úžasný zelený ostrov, cítil jeho duhové vůně, když jsem pozoroval modré hady a veselé papoušky, pochopil jsem, že tomuto ráji nemohu dát jméno, ani zanést jeho polohu do mapy. Nad mou hlavou plují oblaka, asi bude bouřka. Opouštím Vaše služby a už se nikdy nevrátím. (Hanka)

Ztroskotal jsem na palmovém ostrově plném mušlí. Slyšel jsem tu řvát krále zvířat a zatím neviděl žádné lidské stopy. Jím už týden banány a nemám si čím ostříhat nehty. Snažím se pozorovat obzor i větrit vůni ohně, ale nikdo tady asi není. Pro banány se musím plížit jako had, aby mě nenapadly rozrušené opice. Naštěstí mám tento husí brk, abych vám mohl napsat. Nemusíte mě hledat, potřeboval jsem si jen postěžovat. No nic, zatahuje se, v dálí se i zablesklo – první kapky – jdu se schovat domů... (Tereza)

Snad mi nálezce této láhve neuvěří, avšak všechny mé trable začaly gaučem. Na tomto gauči jsem večer u detektivky usnul a ráno jsem se probudil pod palmou na malém ostrově. Nikde nic, jen samé mušle! Korunovalo to, že jsem nevěděl, kdo byl vrah. Stopy vedly k prodavači banánů, ale... Každopádně, jen co jsem obalený pískem vstal, píchnul jsem se prsteníčkem do oka. Nestačil jsem ani pořádně zaklít, když jsem si všimnul, že z nedalekého kroví trčí obrovský frňák.

Eduard Tomaštík – cimbál, vokály
Jakub Nožička – kontrabas, vokály

Dnešní Noční koncert Slavík Ovcí

Platformu pro hudební setkávání tří muzikantů, které od mala ovlivňovaly Beskydy a jejich svérázná kultura formovaná karpatským chovem ovci, inicioval jazzový kontrabasista a skladatel Jiří Slavík.

Housle, viola, kontrabas, pišťaly, klarinet a zpěv dávají v podání tří zkušených hráčů promluvit o úctě ke starým písničkám novým jazykem. Tři odlišné hudební cesty se setkávají nad společným hudebním materiálem, z nějž se odvíjejí.

Nově také houslista a violista Jiří Slavík absolvoval prestižní hudební akademie v Římě a Londýně, žil dlouho v Paříži a s kapelou Fly Agaric procestoval půlkou světa. Přesto ho to poslední dobou táhne ke kořenům - k beskydské lidové

Na dnešní scéně...

Petr Linhart

Muž na cestě, milovník krajin a jejich příběhů, chodec po Sudetech

Písničkař uhranutý tajemstvím míst častých zjevení a skrytými souvislostmi dění minulých. Sám za sebe, při chůzi po Sudetech, i jako člen kultovní skupiny Majerovy brzdové tabulky, představující z vánků upředené víly Gabréty, přízraky dávných lun i tušení věčných pohanských mysterií. Svéráz sólové Linhartovy tvorby určuje krajina Sudet: území, která historie v minulosti posvětila magií, ale také jím dala pořádně zabrat. Silné téma, v domácím písničkářství zcela ojedinělé, se u Petra Linharta proměnilo v osobní žánr – landscape folk, srozumitelněji sudetská country. Zachycený na dvou výjimečných, chválených a vnímavými posluchači nadšeně přijatými alby Sudéta a Autobus do Podbořan, na kterých ho doprovází skupina 29 Saiten. Těžko definovatelné, na každý pád uhrančivé folkrockové písničkářství popsalo v recenzi Ondřej Bezr: „Prostě atmosféra, feeling, působivost, citový i intelektuální atak. Petr Linhart do svých písniček dokázal otisknout skutečně zcela originální, vlastní hlubokou stopu. Takovou, jakou za sebou nechává při svých inspirativních procházkách sudetskou krajinou. Ty písničkové stopy ale naštěstí s prvním deštěm nezmizí.“

"PLÁTĚK" FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2015

hudbě, ve které vyrostl.
Jiří Pospěch hrál od
dětství na housle a
klavír a působil v
havířovském folklorním

souboru Vonička
zaměřeném na
zpracování folklóru z
Beskyd. V roce 2007
založil cimbálovou
muziku Jagár; ve které
působí dodnes jako
umělecký vedoucí a
primáš. Je absolventem
v oboru muzikologie na
Univerzitě Palackého v
Olomouci, v
současnosti působí
jako pedagog a studuje
na olomoucké

Konzervatoři
Evangelické akademie
obory housle a viola.
Marian Friedl získával
hudební základy u
svého děda Karla
Lewického v jednom z
hlubokých beskydských
údolí, v cimbálové
muzice a na lidušce ve
Frýdku-Místku. Na
konzervatoři v Ostravě
studoval hru na
klarinet a kontrabas, v
Praze pak absolvoval

Piers Faccini (Velká Británie)

Písničky z hodiny mezi psem a vlkem

Britský písničkář připomínající něžnou bouři. S akustickou kytarou, ztištěně expresivním hlasem a mnoha jazyčností si jako universálním klíčem otevírá dveře do mnoha kultur: cití se dobře v anglickém folku, mississippském blues, vášnivé italské pizzice nebo v epických příbězích západoafrických griotů. Faccinioho intimně křehké písňo o lásce a touhách ve vás doznívají ještě dlouho potom, než si uvědomíte, jak lehce vás s nimi zavedl do svého osobité poetického časoprostoru, který podle něho odpovídá těžce rozeznatelné chvíli mezi nocí a dnem, kdy se jen těžko pes odlišuje od vlka. A láska od touhy, duchové od zvířat nebo divokost od zkrocenosti.

Faccini tančí nejen náladami: z jazyka Moliéra volně přechází do řeči Danteho a Shakespeara. To si zaslouží vysvětlení: narodil se totiž v Londýně italsko-francouzským rodičům a v jejich zemích v mládí žil; nejvíce pobýval v Anglii, nicméně v současnosti se s rodinou usadil na jihu Francie. Odtud plyně jeho neuvěřitelný hudební kosmopolitismus, přirozené vplynutí do nepravděpodobných setkání: s americkým písničkářem Ben Harperem, malíjským hráčem na koru Ballake Sissoko, libanonským trumpetistou Ibrahimem

Maaloufem, Rokií Traoré z Mali či italskou skupinou Canzionere Grecanico Salentino. Případně s lidmi, kteří shodou okolností letos vystoupí na Folkovkách:

FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2015 "PLÁTĚK"

10:00 - 12:00 Žonglování a kejklování

10:00 - 12:30 Keramická dílna - točení na kruhu

10:00 - 13:00 Dětská dílna - kytičky a motýlci z drátků a punčošek

10:00 - 14:00 Smalty - na sklo

10:00 - 13:00 Pletení košíků z barevného pedigu - vánoční ozdoby

10:00 - 13:00 Dílna filcových kytiček

10:30 - 12:00 Strach z veřejného vystupování, co s ním...?

11:00 - 13:00 Přátelské náramky

13:00 - 14:30 Španělská inspirace

13:00 - 15:30 Přáníčka

13:00 - 15:30 Pískohraní

13:15 - 15:30 Kouzelná fleesová kočička

13:15 - 15:30 Korálkování

13:15 - 15:30 Drátkování

13:15 - 15:30 Uzlíčkování

13:30 - 15:30 Keramická dílna - točení na kruhu

13:30 - 15:30 Skleněné vinuté perly

od 15:30 Komiksové Babočkárium - výroba křídel

od 16 vernisáž výsledků z dílen - v Bílém stanu

Vyšly dvě knihy k výročí Folkovek!

A obě si můžete zakoupit. Třeba v kinokavárně v zámeckém parku.

První knihu je fotografická kniha K. Berndorffové FOLKOVÉ PRÁZDNINY. Autorka je vynikající fotografka, ale také publicistka a cestovatelka. Jezdí na FP už více než 12 let a je jeho dvorní fotografkou. Tato kniha je výběrem nejlepších fotografií za celé toto období. Druhou knihu s názvem KROUŽENÍ nad Vysočinou, hudbou a jedním festivalem napsal žurnalista a muzikant J. Plocek.

Autor píše v esejišticky laděné knize o všem, co se mu s FP spojuje. Tři oddíly nazvané Vysočina, Hudba (v pohybu) a Festival (a jeho lidé) představují tři světy, které se v Náměšti setkávají.

Tajemný dopis v láhví (dílna tvůrčího psaní)

Na břehu Oslavky jsme vylovili láhev s podivným dopisem (obr. níže). Účastníci dílny psaní naštěstí disponují nekonečnou schopností dekódovat a vůbec tvořit. Kreativita roste nejlépe u vody. Prostě jako jiný živý organismus: hnojit, okopávat, zalévat... -paf-

PS: Pokud i vám dává vzkaz z láhve smysl a cítíte potřebu převést jej do slov, neváhejte a pište! (Výsledek, prosím, zašlete na paflape@mail.muni.cz.)

"PLÁTĚK" FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2015

Projekce animovaných filmů se konají dnes v první přestavce, zítra v první a druhé...

Hlídání dětí

Ještě stále nabízíme hlídání vašich capartů ve věku od tří let. Jedná se o večerní hlídání, program dětem zajišťují zkušené učitelky. Děti je možné předat v kempu hodinu před začátkem koncertů hlavní scény, vyzvednout je pak můžete do půl hodiny po skončení programu. Poplatek za večerní hlídání jednoho dítěte je 30 Kč. Blížší informace na recepci kempu.

Zítra naposled...

Zítra naposled se ještě můžete nasnídat v krásném prostoru Staré tkalcovny. Otvírají v 8 hodin a nabízejí mimo jiné pět snídanových menu...

Další výborné snídaně připravují také v kavárně Pohodička. Tam otvírají již v 7.30 hodin a snídanových menu mají taky pět. Hezké ráno a dobrou chut!

PROJEKCE ANIMOVANÝCH FILMŮ

PÁTEK 31.7.

NATIONAL FILM AND TELEVISION SCHOOL (GB)

Balloon (1991) - 12 min., cena Britské filmové akademie BAFTA
Second Class Mail (1985) - 4 min., nominace na Oscara
Trinket Maker (2002) - 8 min.

SOBOTA 1.8.

NATIONAL FILM AND TELEVISION SCHOOL (GB)

Hill Farm (1989) - 17,5 min., cena Britské filmové akademie BAFTA
Sleeping With the Fishes (2013) - 9,5 min., nominace na Oscara

UNIVERZITA TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ

Můrolapové (2015) - 4 min.
Jak vniklo pivo (2015) - 3 min.
Trip TV (2015) - 5,5 min.
Kronika (2015) - 7 min.
Znovu mladá (2015) - 3,5 min.
Stopy (2014) - 5 min.

kdy: v přestávkách mezi koncerty Hlavní scény
kde: Kavec u zámecké jízdárny

VSTUP ZDRAVA

Hnízdo můz

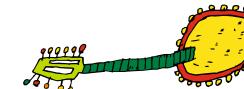
Sobota 1.8.

- 9:00 Raničkova pohádka
- 9:30 - 10:00 Ranní jóga - Pozdrav Slunci
- 9:30 - 12:00 Skleněné vinuté perly
- 9:30 - 11:00 Uzly
- 9:30 - 12:30 Základy kresby a malby - figura v souvislosti s hudbou
- 9:30 - 12:30 Grafika - tisk z hloubky, linoryt
- 10:00 - 10:30 Naslouchej - jogá+tajčí+tanec

FOLKOVÉ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2015 "PLÁTĚK"

brazilskou písničkářkou Dom La Nena, které pomohl natočit debutové album a malijskou kapelou BKO Quintet (zpívá jí na desce Bamako Today). Na hudební scénu vstoupil Piers Faccini s londýnskou skupinou Charley Marlowe: "mutantem" folku, avantgardy, rocku a narkotického básněná Francescy Beard. Už sám za sebe debutoval v roce 2004 albem Leave No Trace a mezikdysi skládal hudbu pro televizní, na umění zaměřený pořad South Bank Show, protože – a to je důležité znát, když si prohlížíte obálky Facciniova alb nebo videoklipů – patří mezi vyhledávané výtvarníky a fotografy. S Harperem pak vyjel do Spojených států a tím začala jeho hudební odyssea. Předloni vydal nádherné album Between Dogs and Wolves a loni Songs of Time Lost – ve dvojici s dávným přítelem, francouzským cellistou Vincentem Segalem, s o nic menším světoběžníkem proslaveným z trip hopového dua Bumcello a nahrávkami s Ballake Sissoko, Cesarií Evorou nebo Elvisem Costello. S Faccinim začínali před bezmála dvaceti lety na pařížské ulici a měli na co vzpomínat, takže si na albu mezi sebou vedle vlastních písni předhazují oblíbené skladby od Townes Van Zandta, Mississippi Johna Hurta nebo Marlen Dietrich. Faccini rád mění koncertní sestavy: na pódiu zve hudební přátele o kterých je přesvědčený, že mu nejlépe pomohou dotáhnout vyznění zvolených skladeb. Pro ty zasněné z hodiny mezi psem a vlkem se prý nejlépe hodí dlouholetý spoluhráč, italský bubeník Simone Prattico.

Glen Hansard (Irsko)

Na Folkové prázdniny se vraci spontánní irský chlapík s otřískanou kytarou a hlasem od pána boha Leckomu je blízkost tak velké hudební modly nadevše, pravidelní návštěvníci festivalu spíš ocení Hansardovy nehvězdné manýry a věrnost malému festivalu na Vysokině. Glenův životní příběh připomíná vlastně pohádku, jak chudý kluk z dublinského předměstí, co ve třinácti odešel ze školy a začal hrát na ulicích, skončil na červeném koberci v Los Angeles se soškou Oscara v ruce. V roce 2008 ji převzal s Markétou Irglovou za skladbu

na Vyšší odborné škole J. Ježka v oboru jazzový kontrabas ve třídě Jaromíra Honzáka a v oboru etnoorganologie na FF UK pod vedením Vlastislava Matouška. Od patnácti let se věnuje studiu lidových fléten z oblasti Beskyd a Javorníků a dnes patří mezi přední znalce i interprety tradiční hudby této oblasti. Jako kontrabasista je součástí formaci různého zaměření (např. NOCZ, Martin Chodúr a Mach 5, Jitka Šuranská Trio) a na Folkových Prázdninách se představí také v projektu Z kořenů k world music s Jitkou, ženským sborem z Kudlovic, East Jazz Company a Starou beskydskou muzykou RukyNaDudy.

"PLÁTĚK" FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2015

Vzhůru do neznáma
BKO Quintet byl pro mě pozoruhodný, v tom nejlepším slova smyslu. Určitě bych si takovou hudbu nikdy nepustil ani nešel na koncert, protože nebudu cílová skupina takového druhu hudby. Na Folkovky, aspoň na ty náměšťské, ale rozhodně patří. Vždycky přijde koncert, který je natolik odlišný od toho co člověk, neposlouchající etno zná, že vlastně vůbec neví, co si o tom má myslit. A tak se musí nechat nést tóny, které v hudbě cítí do krajiny, z které by mohla pocházet. Nevím jestli mají na Mali savany, ale já jsem měl před očima dávání. Možná monotónní krajina, ale v období deštů úrodná. Kdy všechno znova vzklikí a fauna jde s flórou. Krajinu zaplní stáda zvířat. Tak takový pocit, jsem měl z posledního včerejšího koncertu.

Pepe

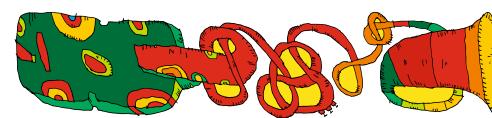
Falling Slowly ze soundtracku, který složili pro film Once, v němž si také oba zahráli ústřední dvojici. Nic jiného než věnovat se hudbě Hansarda nikdy nenapadlo. A je v ní fakt dobrý: s jeho The Frames ho v Irsku možná zbožňují stejně jako U2, o čemž svědčí většina vyprodaných koncertů k letošnímu 25. výročí založení kapely. O irském trubadúroví se ví, že na koncertech zpívá jako by měl nastat soudný den: jde na samou dřen a empaticky se dokáže odevzdat i písničkám jiných. Třeba neobyčejného amerického folkrockera Jasona Moliny, známého také pod jménem Songs: Ohia

a Magnolia Electric Co. Před dvěma lety podlehl Molina závislosti na alkoholu a kamarádova smrt Glena těžce zasáhla. Když poprvé uslyšel jeho album Songs: Ohia z roku 1997, stal se prý na Molinových skladebách závislý. Napsal mu obdivný dopis: „Pokud byste někdy hrál v Irsku, staneme se s The Frames vašimi hostiteli.“ Ke svému překvapení se zanedlouho dočkal odpovědi a vzešlo z toho dlouholeté přátelství. Jason Molina nepatřil k „veselým“ písničkářům, Glen Hansard ale jeho pět skladeb na svém letošním epíčku It Was Triumph We Once Proposed... nadbytku depresí a temnoty zbavil. Působivější pocit se Jason Molina dočkat nemohl, což uslyšíme jistě i na Folkových prázdninách.

FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2015 "PLÁTĚK"

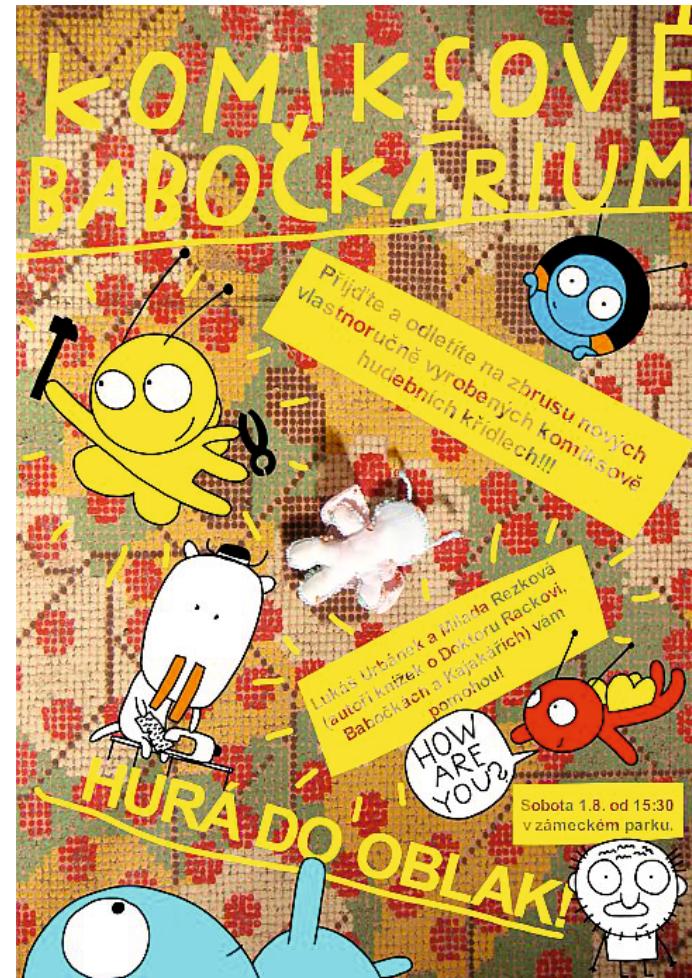

Komiksové Babočkárium

Přijďte a odletíte na zbrusu nových vlastnoručně vyrobených komiksově hudebních křídlech!!! Lukáš Urbánek a Milada Rezková (autoři knížek o Doktoru Rackovi, Babočkách a Kajakářích) vám pomohou!

Zitra zámecký park od 15.30 hodin

Hurá do oblak!

V dnešním příspěvku *Judita s Luckou* vynechaly veškeré otázky a jsou praktické. Mají pro vás recept z Galicie od Inés Portela, manažerky a řidičky Germána Díaze, jelikož po ochutnání jim přišla jakákoli jiná informace nadbytečná... *Empanada*

Těsto: 250ml bílého vína, 250 ml mléka, 250 ml olivového oleje, sůl, drozdí (sušené), přibližně 1kg mouky

Náplň: 2 cibule, pepř (zelený a červený), tuňák v konzervě, cca 400 g (nebo cokoli jiného jedlého)

Postup: Ingredience na těsto smíchat a nechat uležet půl hodiny. Cibuli uvařit na oleji s tuňákem.

Těsto vyválet a rozdělit na dvě části, jednu rozložit na plech a navrch přidat náplň. Druhou části vše překrýt, po stranách spojit a uprostřed těsta vyvrátit díru, aby odcházela pára. Péct cca 25 minut při 220 stupních a sníst.